

Եղիշե Չարենց

Գարունը սիրտ է հուզում - հուր ու հրդեհ է վառել

Գարունը սիրտ է հուզում հուր ու հրդեհ է վառել,
Ջինջ օրերի երազում հուր ու հրդեհ է վառել:

Փռել է բույր ու շշուկ ու զարկել է ծիածան՝
Հորիզոնից-հորիզոն հուր ու հրդեհ է վառել:

Գարնան բույրի պես անուշ՝ անմխիթար իմ հոգում
Այսօր թովիչ քո լեզուն հուր ու հրդեհ է վառել:

Դու եկել ես գարնան պես ու զարկել ես ծիածան.
Միրադ իմ սիրան է ուզում հուր ու հրդեհ է վառել:
1920